

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

ALLES O.K.

jeugdmusical in twee bedrijven

door

Julien van Remoortere

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2013
Nr.1097

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *ALLES O.K.* op te voeren moet de naam van auteur *JULIEN VAN REMOORTERE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© Toneelfonds J. Janssens/René Swartenbroekx
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

- 1) Meneer Sibemol (tenor)
- 2) Juffrouw Sara, zijn huishoudster (alt)
- 3) Slimme Bison, een indiaan (bas)
- 4) Wang-Wang, een chinese (sopraan)
- 5) Boemba, een negerin (jazz-stem)

balletdansenresjes.

DECOR.

Het decor stelt de werkkamer van professor Sibemol (zangle-
raar) voor, een beetje artistiek gemeubeld. Voornaamste meubel is een vleugelpiano.

In de achtergrond: raam dat op straat uitgeeft, plus buitendeur.

Op een zijkant: deur die naar de keuken leidt.

Bij openen gordijn komt meneer Sibemol op. Hij verkeert in een zonnig humeur en begint de dag met een liedje, dat van zijn vrolijkheid getuigt.

Bij eind van het lied: Juffrouw Sara op, met stofdoek en borstel. Zij staat een poosje te luisteren, knikt goedkeurend en applaudisseert als Sibemol zijn liedje beëindigt heeft.

SIBEMOL: (kijkt verrast op bij het applaus) Ha-ha, Sara! Wat een geluk als je een zonnige dag kunt beginnen met een vrolijk liedje! (wijst naar het venster) Kijk eens naar buiten! Het zonnetje schijnt, de bloemetjes bloeien, de vogeltjes maken hun nestje! Ha! Wat is het leven toch mooi!

SARA: (met een zucht) U zult wel gelijk hebben, meneer Sibemol.

SIBEMOL: Natuurlijk heb ik gelijk. Maar zeg's: ben je in een boze bui? Toe nou, lach's Sara! Alle zorgen verdwijnen als je erom lacht!

SARA: Ik ben niet in een boze bui, meneer, maar... (aarzelt)

SIBEMOL: Wat is er dan? Of ben je onwel?

SARA: Nee, ik ben niet ziek, meneer. U schijnt alleen maar te vergeten, dat u vandaag een goede zanger of zangeres moet vinden. En u zoekt al zo lang en er komt niemand opdagen...

SIBEMOL: (geeft er zich opeens rekenschap van) Allemachtig! Ooo... Nou bederf je mijn dag, Sara... Ik had er helemaal niet meer aan gedacht...

SARA: Als u niet voor een zanger of zangeres zorgt, dan wordt de directeur van het theater vast heel woest, meneer. En dan zit u zonder werk, daar kunt u van op aan.

SIBEMOL: (in zak en as) Ooo... Waarom heb ik dat toch beloofd...

SARA: Omdat u zangleraar bent, meneer.

SIBEMOL: Natuurlijk ben ik... nee! geen zangleraar, maar professor! Professor, Sara! De beste van heel het land, al zeg ik het zelf! De grootste zangers en zangeressen hebben hier, in deze kamer, geoefend onder mijn leiding! Sommigen werden wereldberoemd! Ha-ha! Dat was een tijd, Sara!

SARA: U zult wel gelijk hebben, meneer Sibemol, maar dat neemt niet weg, dat de zaken allang niet zo goed gaan. Ik ben wel graag uw huishoudster, maar u hebt mij al in geen zeven maanden meer betaald.

SIBEMOL: Als ik rijk word, dan maak ik van jou een prinses!

SARA: Ik ben liever geen prinses, meneer. Ik wou alleen maar dat u van da g die zanger of die zangeres vindt. Dat is belangrijk dat weet u wel. Als u niemand vindt, dan zal meneer de directeur van het theater u niet meer willen betalen. En misschien moet u dan wel uw piano verkopen.

SIBEMOL: (halg in paniek-legt zijn handen beschermend op zijn piano) Mijn piano? Nooit! Mijn piano zal ik nooit verkopen! Nooit! Nooit! O, zij is een stuk van mijn leven, Sara! Hoe kun jij zoiets zeggen!

SARA: U zult wel gelijk hebben, meneer, maar ik braag mij af waar ik het geld vandaan moet halen om brood te kopen. Er is bijna

geen geld meer, weet u?

SIBEMOL: Geen geld? Heu... wacht! Ik zal je wat geven. (diept zijn portefeuille op en zoekt erin-moet evenwel vaststellen dat al zijn geld op is) Jeetje... je... je hebt gelijk... ik heb geen geld meer... helemaal niets meer...

SARA: Juist daarom, dat ik niet kon begrijpen dat U zo vrolijk de dag begon. Het was wel een mooi liedje, hoor, meneer, maar u moet er \times toch wat aan doen.

SIBEMOL: Ik heb gedaan wat ik kon, Sara! In alle dagbladen heb ik een aankondiging laten afdrucken. Wacht! Hier ligt er een. (neemt een knipsel van de piano) Professor Sibemol, de wereldberoemde zangleraar-dat ben ik!-vraagt dringend een goede zangeres of een zanger om op te treden in een groots theaterstuk. \times Prachtige toekomst! Unieke kans! Eén adres: professor Sibemol, Notenbalkstraat, nummer 11

SARA: (wikkend) Tja... dat kan erdoor.

SIBEMOL: En ik heb nog meer gedaan! Kijk! (loopt naar het venster en neemt het karton weg dat voor de ruit stond) Ik heb het zelfs aangekondigd op een stuk karton, dat al twee weken voor ~~mijn~~ mijn venster staat. (leest) Zangeressen en zangers! Als u een prachtige toekomst wenst, bied u dan hier aan bij professor Sibemol. Een goede zanger of zangeres kan onmiddellijk aangeworven worden voor een groot theaterstuk. Zeg me, Sara, wat kan ik meer doen? (zet het karton terug op zijn plaats) Echt hoor ik ben tensinde raad...

SARA: Misschien kon u toch maar uw piano verkopen, ~~mijn~~ meneer?

SIBEMOL: Wát? Sara, dat wil ik nooit meer horen, begrepen? Mijn piano is het duurbaarste wat ik bezit! Heb je al ooit een zang-professor geweten, die geen piano ~~mxxxx~~ heeft? Ha! Onvoorstelbaar! En jij zou beter aan het werk gaan Sara! Of ben je van plan om heel de dag hier zo maar te staan?

SARA: (zuchtend) U zult wel gelijk hebben, meneer Sibemol. Wees gerust ik ga al naar de keuken. (af)

SIBEMOL: (gaat hoofdschuddend aan zijn piano zitten) Wat zei die feeks? Mijn piano verkopen? Ha, nooit! Nooit!!! (slaat enkele zware akkoorden aan) Hoor die klank! O... (zingt een liedje over zijn piano)

Net voor Sibemol zijn liedje beëindigt, verschijnt Boemba achter het raam, ze schijnt op zoek naar een bepaald huis, merkt opeens de aankondiging en gaat deze van nabij lezen.

Sibemol beëindigt zijn liedje, streelt zijn piano, maar bemerkt opeens de lezende Boemba.

SIBEMOL: (wipt geschrokken op) Wat! Iemand... iemand leest mijn aankondiging! O! Een jongedame nog wel! Een zangeres misschien! (weet niet goed waarheen) Sara! Sara! Waar ben je? Sara!

SARA: (komt haastig op) Hebt u mij geroepen, meneer?

SIBEMOL: Sara! Kijk! Kijk dan toch!

SARA: (bekijkt Sibemol van onder tot boven) Ik kijk, meneer. Maar ik

merk niets bijzonders.

SIBEMOL: Om de drommel! Kijk naar het venster! Daar staat een zangeres!
Ze is op het punt binnen te komen!

SARA: Nou, ik zie wel een jongedame, maar wie zegt dat ze kan zingen?

SIBEMOL: Ik zeg het! Ik voel het! O, ik weet het! Hou je toch gereed om de deur open te doen Sara! En weg met die bezem en die voorschoot! (neemt haar poetsgerief af, gooit het in de coulissen en trekt haar voorschoot uit)

Boemba belt aan.

SIBEMOL: Zie je wel! O, daar komt ze! Jij naar de deur, Sara! Vlug!
Sara begeeft zich naar de deur, maar opent ze nog niet. Sibemol rent naar zijn pianokruk, e, struikelt, valt met de handen op het toetsenbord en dan met zijn neus: wanklanken.

SARA: (lachend) Ha-ha-ha! U sloeg met uw neus een si-bemol aan, meneer Sibemol! Dat moest wel treffen!

SIBEMOL: (woedend) O jij... jij...

Boemba belt opnieuw aan.

SARA: Doe dan toch open, stommerd!

SARA: Tot uw dienst, meneer. (opent de deur en Boemba treedt binnen)

SIBEMOL: (neemt zeer geforceerd een "professoren"-houding aan) Goede-morgen, mevrouw! Komt u toch binnen in mijn studio! (gaat Boemba begroeten)

BOEMBA: (kauwgom kauwend-zeer progressief) Haai! Jij bent zeker Sibemol?

SIBEMOL: Tot uw dienst, edele dame, tot uw dienst. (doet Sara teken dat ze moet ophoepelen. Sara gaat weg, maar beduidt met gebaren dat Boemba niet is wat Sibemol zoekt)

BOEMBA: Mijn naam is Boemba. Eigenlijk heet ik Boemba Ndjeki Ndjoli Sikisotondele, maar je kunt gerust Boemba zeggen, hoor. (rondkijkend) Nou, nogal ouwerwets hier hé?

SIBEMOL: (schraapt zijn keel) Alles afgestemd op de kunst juffrouw Boemba. U moet weten: ik ben professor. En ik lever alle zangers en zangeressen aan het grote theater hier in onze stad. Ik heb al duizenden kunstenaars een prachtige loopbaan bezorgd!

BOEMBA: Schitterend! Dan ben jij de man die ik zoek! (omhelst Sibemol en geeft hem een klapzoen) Nou, wanneer kan ik beginnen?

SIBEMOL: (verbaauwerd) Maar... maar... heu... hm... u bent dan inderdaad zangeres, als ik goed begrepen heb?

BOEMBA: Waarvoor denk je dat ik hierheen kwam, knulletje? Ik kan nog beter zingen dan Josephine Baker!

SIBEMOL: Euh... juist... juist... Maar u begrijpt... het is hier de gewoonte, dat eerst een proef wordt afgelegd, juffrouw Boemboem.

BOEMBA: Boem-ba, meneer! Niet boemboem. ZO. Zullen we maar meteen beginnen?

SIBEMOL: Natuurlijk, natuurlijk. Wel... eh... gaat u hier staan... (leidt haar naar het kleine podium) Dan zal ik u begeleiden op de piano. (wil gaan zitten achter de piano)

BOEMBA: Hoe! Wat bedoel je eigenlijk?

SIBEMOL: Nou, dat wij een proef afaemen. U zingt, ik speel. Wat zullen

wij kiezen? Een operastuk? Bijvoorbeeld de aria van Isolde uit...

BOEMBA: (onderbrekend) Poe-oe-oe! Ik een aria zingen? Wat is dat voor een ding: een aria?

SIBEMOL: (ontsteld) Bedoelt u... bedoelt u... dat u niet eens weet wat een aria is?

BOEMBA: Maar ik zing geen arias! (windt zich op) Ik wil geen arias zingen, voor geen geld ter wereld! Ik ben modern, Sibemolletje! Jazz! Rock 'n roll! Wat je maar wilt!

SIBEMOL: (rukt zijn haren uit) O, ramp!...

BOEMBA: Nee, geen ramp! Twee minuten verbeelding, Sibemol! Veronderstel dat hier opeens een groepje danseresjes opkomt... (dansgroep op) zo! Daar zijn ze! Klaar? Goed zo!

(inlassen: beatmuziek-Boemba zingt een lied-dansgroepdanst)

(Sibemol zit verstomd toe te kijken)

(Tijdens dit vertoon komt Sra, met poetsgerief, om het hoekje loeren)

(Zodra Boemba haar liedje beëindigt heeft, dansgroep af.)

BOEMBA: Nou! En wat zeg je ervan, beroemde professor? Was dat niet knap gedaan?

SIBEMOL: (schudt sprakeloos het hoofd)

SARA: (helemaal op) U zult wel gelijk hebben, mevrouw, maar ik denk niet dat het is wat de professor wenste.

BOEMBA: O nee?

SIBEMOL: O nee! In geen honderdduizend jaar!

BOEMBA: En wat moet je dan wel hebben?

SIBEMOL: O... tracht het toch te begrijpen, juffrouw... Dit... dit gaat helemaal niet!

SARA: Hij bedoelt: hij moet een operazangeres hebben.

BOEMBA: Wat! Maar waarom heeft hij dat niet gezegd? Hij ~~vroeg~~ vroeg een goede zangeres! Ben ik dan geen goede zangeres misschien?

SARA: U zult wel gelijk hebben, maar...

SIBEMOL: (onderbrekend) Hoe dan ook, juffrouw Boemboem..

BOEMBA: Boem-bà, als je blieft!

SIBEMOL: Boemboem of Boemba, hoe dan ook, maar ik kan u helaas niet gebruiken. U zingt niet, u gilt.

BOEMBA: Wát!?

SIBEMOL: Juffrouw, alstublieft, het is niet nodig dat wij verder nog onze tijd verliezen.

BOEMBA: Jij hebt mij nog niet horen gillen hé? Luister dan maar eens! (gilt zo hard ze kan)

Sibemol en Sara stoppen hun oren.

BOEMBA: Zo! Dat was wat ik gillen noem. En ik kan nog harder, weet je, Sibemolletje!

SIBEMOL: Nee! Hou op, alstublieft!

SARA: Ik heb nog nooit in mijn leven zo horen gillen, dat moet ik toegeven.

BOEMBA: Nou, je neemt me dus in dienst, Sibemol?

SIBEMOL: Ik? Ik u in dienst ~~nemen~~ nemen? Geen sprake van!